

200708802/1.

Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43237 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 12 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

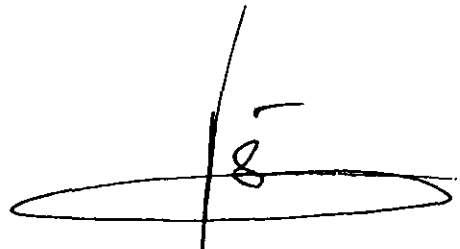
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

345.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8050
5004GB Tilburg

Midden- en West-Brabant

Regio Midden- en West-Brabant
Korpsonderdeel 20 Divisie Operationele Ondersteuning
Behandeld door G.A.M. Faas
Telefoon 078 - 543 75 25
Fax 078 - 543 75 18
V-nummer / Zaak / Zaak - 26/08/2007
Datum 15/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Ingekomen ter griffie
van de Rechtbank Midden- en West-Brabant
sector Bestuursrecht

23 NOV. 2007

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerardus Adrianus Maria Faas, brigadier van het regionaal politiekorps Midden- en West-Brabant,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(na)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Honganje
Nationaliteit(en)	:	Onbekend
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere allassen
- geen voldoende zelfstandige middelen van bestaan heeft

23. Nov. 2007 12:19
15. Nov. 2007 13:50

pv den Bosch
Unit Vreemdelingenpolitie Breda

Nr. 9704 p.p. 13/38

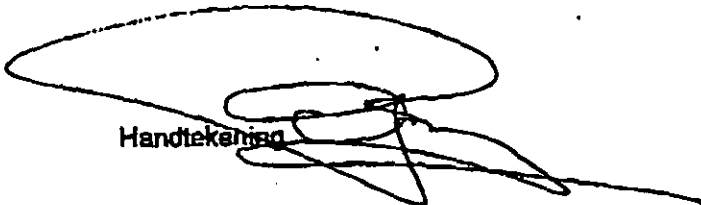
De maatregel is opgelegd:

Plaats : Breda
Datum : 15/11/2007
Tijd : 12:30 uur.

Ingekomen ter griffie
van de Rechtbank Rotterdam
sector Bestuursrecht

23 NOV. 2007

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de brigadier,
G.A.M. Faas

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

11

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND
Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Proc.nr. : AWB 07/43237

Inzake :

volgens zijn verklaring geboren op : of op
of op en van Hongaarse
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot Stockholm te
Rotterdam,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. V. Senczuk, advocaat te Utrecht,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 15 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en
onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 16 november 2007 is namens eiser beroep ingesteld.
Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt dit beroep
tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 november 2007, alwaar
eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw . Als
tolk in de Duitse taal was aanwezig drs. M.H.J. van Kasteren.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting met toepassing van artikel 8:64 van
de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst teneinde verweerder in de
gelegenheid te stellen nadere informatie te verstrekken.

Verweerder heeft bij faxbericht van 3 december 2007 informatie verstrekt. De
gemachtigde van eiser heeft op 4 december 2007 een schriftelijke reactie
ingezonden.

Bij schrijven van 4 december 2007 heeft de rechtbank aan verweerder verzocht nadere informatie te verstrekken.

Verweerder heeft bij faxbericht van 5 december 2007 de gevraagde informatie verstrekt. De gemachtigde van eiser heeft bij schrijven van 6 december 2007 een schriftelijke reactie ingezonden.

Beide partijen hebben toestemming verleend als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:64 van de Awb om uitspraak te doen zonder behandeling van het beroep ter nadere zitting, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten en de uitspraakdatum heeft bepaald op heden.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de Vw 2000 en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat verweerder ten onrechte de gronden dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft gelegd. Voorts is namens eiser aangevoerd dat verweerder niet heeft voldaan aan de inspanningsverplichting tijdens de strafrechtelijke detentie van eiser en tijdens de huidige bewaring onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser heeft gewerkt.

De rechtbank overweegt als volgt.

Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf;
- is veroordeeld ter zake het plegen van een misdrijf;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn;
- zich niet heeft gemeld bij de Korpschef;
- zich heeft bediend van een of meerdere aliaten;
- gebruik heeft gemaakt van een vals/vervalst document.

De rechtbank is van oordeel dat de grond dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats in rechte stand kan houden. Hiertoe overweegt de rechtbank onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 22 mei 2003

(JV 2003/319) dat er in elk geval sprake is van een vaste woon- of verblijfplaats, indien de vreemdeling op een gesteld adres in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) is ingeschreven. Niet gebleken is dat eiser ingeschreven staat in de GBA. Ook anderszins heeft eiser niet aangetoond dat hij over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland beschikt.

Wat er ook zij van de juistheid van de gronden dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, nu, gelet op het voorgaande, de grond dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats in rechte stand kan houden en de overige gronden onbestreden zijn gebleven, vormt dit reeds voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser eerder in bewaring heeft verbleven, welke bewaring toentertijd is opgeheven omdat verweerder de uitzetting van eiser onvoldoende voortvarend ter hand had genomen. Daarna is eiser nog strafrechtelijk gedetineerd geweest. Tijdens deze detenties is de gestelde Hongaarse nationaliteit niet komen vast te staan. Eiser is in dat verband meerdere malen gehoord en er is op basis van de voorhanden documenten ook contact geweest met de Hongaarse autoriteiten. Dit heeft niet tot de vaststelling van eisers identiteit geleid, omdat eiser bij voortduring heeft geweigerd om medewerking te verlenen.

Het in zijn bezit aangetroffen rijbewijs, op naam gesteld van Zoltan, is vervalst gebleken. Na onderzoek werd een Hongaars paspoort, op naam gesteld van , weliswaar origineel bevonden, maar de oorspronkelijk in het paspoort aangebrachte personaliseringsbladzijde was verwijderd en vervangen door een bladzijde waarin de echtheidskenmerken niet werden aangetroffen. Blijkens het dactyloscopisch onderzoek komen eisers vingerafdrukken voor onder de naam van Hongaarse nationaliteit. Bij de fouillering ter gelegenheid van zijn strafrechtelijke detentie is een (slechte) kopie aangetroffen van een Hongaarse identiteitskaart. Tijdens het gehoor op 17 september 2007 heeft eiser verklaard dat hij in het bezit is van een paspoort dat zich in België bevindt.

Na de onderhavige in bewaringstelling op 15 november 2007 heeft er op 22 november 2007 een vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden, waarbij een claimverzoek is ingevuld dat dezelfde dag is doorgezonden aan het Bureau Dublin. Eiser heeft -naar zijn zeggen- thans een kopie van een originele ID-kaart uit Hongarije overgelegd en de gegevens van zijn moeder verstrekt.

Bij de nadere informatie heeft verweerder desgevraagd medegedeeld dat het leggen van een claim (thans) de standaard werkwijze van de Dienst Terugkeer en Vertrek is om uitzetting van gesteld Hongaarse onderdanen te bewerkstelligen. Er wordt niet (meer) gepresenteerd en er worden ook geen aanvragen tot het verstrekken van laissez-passers bij de Hongaarse autoriteiten (meer) ingediend.

De rechtbank overweegt als volgt.

Waar door verweerder bij de, na de aanhouding van de zaak, ingezonden informatie, jurisprudentie is bijgevoegd en onder verwijzing naar deze jurisprudentie de stelling is betrokken, dat de rechtbank de vraag waarom er door

Procedurenummer: AWB 07/43237

4

verweerder is gekozen om door tussenkomst van het Bureau Dublin een claim te leggen bij de Hongaarse autoriteiten in plaats van een presentatie van eiser direct bij voormelde autoriteiten te regelen, niet bij de beoordeling zou mogen betrekken, vermag de rechtbank de relevantie van die jurisprudentie (en de stelling) niet in te zien, nu immers de verzochte informatie van aanvang aan geplaatst is in het licht van de vraag of door verweerder aldus voldoende voortvarend wordt gehandeld teneinde eisers uitzetting te bewerkstelligen. Naar welk land de uitzetting zal plaatsvinden en op welke wijze dit zal gebeuren, is in het geheel geen punt van discussie (geweest) en evenmin de strekking van de verzochte informatie.

Gesteld noch gebleken is dat er geen zicht op uitzetting van eiser zou bestaan. Door verweerder zijn stappen ondernomen om te komen tot de vaststelling van eisers identiteit. Zolang daarover geen zekerheid bestaat, kan niet gezegd worden dat er geen zicht op uitzetting bestaat.

Aangaande de vraag of verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te effectueren, overweegt de rechtbank dat blijkens de nadere informatie verweerder handelt conform de vaste werkwijze voor gesteld Hongaarse onderdanen. Het dient er -zonder concreet bewijs van het tegendeel- voor gehouden te worden dat verweerder bij uitstek op de hoogte is van de diplomatieke en praktische mogelijkheden en onmogelijkheden en/of de door de betreffende autoriteiten geprefereerde of als onwenselijk beschouwde handelwijze om zo spoedig mogelijk te komen tot identificatie van de gestelde onderdanen. Nu verweerder blijkens de nadere informatie in tweede instantie in het onderhavige geval gehandeld heeft conform de thans (bij de ten deze relevante autoriteiten) gebruikelijke gang van zaken, ziet de rechtbank bij gebreke van concrete aanknopingspunten dat een andere werkwijze in dit geval sneller tot resultaat zou hebben geleid, geen grond voor het oordeel dat door verweerder aldus onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

Procedurenummer: AWB 07/43237

5

III. BESLISSING

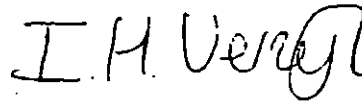
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. L.M.J.A. barones van Hövell tot Westerflier-Dassen in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt **één week** na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 1 2 DEC. 2007

Advocatenkantoor Kleerekooper. I

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenkamer,
Vreemdelingenbewaring - hoger beroep
Fax: 070 - 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 DEC 2007	
ZAAKNR.	V3 0102
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Utrecht, 17 decemb.ber 2007

5671-A

Van de tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde:

mr V. Senczuk, advocaat te Utrecht
Predikherenstraat 24
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon 030 - 23 07 100
fax: 030-2307105
ons kenmerk: 6760322B

Ten behoeve van de vreemdeling:

geboren op _____ van Hongaarse nationaliteit, thans verblijvende
in het Uitzetcentrum Zestichoven, in dezen domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde.
CRV-nummer: _____

Omschrijving beschikking:

Uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevensittingsplaats Roermond van
12 december 2007, verzonden op dezelfde datum, in beroep op grond van artikel 95
Vreemdelingenwet 2000. Het betreft zaak nummer AWB 07/43237.

Betreft de navolgende grieven:

In de uitspraak heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld dat de maatregel van bewaring op
rechtmatige wijze is toegepast en heeft het beroep ongegrond verklaard.

Mr G. G.A.J. Adang
Mr V. Senczuk
Mr W. Frouws

Telefoon- en faxnummers

juridisch medewerker
Mw. Mr G. Oeak

Algemeen secretariaat 030 - 2307100
Secc strafzaken 030 - 2307125
Fax algemeen 030 - 2307105

Postbus 686
3500 AR Utrecht

bezoekadres:
Predikherenstraat 24
3512 LN Utrecht

Wij kunnen ons kantplegen voor advies en bijstand ter zake strafrecht, vreemdelingenrecht, sociale zekerheid, en familierecht.
Voor zwaarte rechtsgebieden zullen wij U verwijzen naar samenwerking partners.

Al onze handelingen geschieden onder levenswijze van de (te verkrijgen bij ons / secretaris). Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de dekking
van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgeschild.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Appellant is van oordeel dat er door de rechtbank onvoldoende argumenten zijn aangevoerd ter onderbouwing van dit standpunt en dat de (ogenschijnlijk) aangevoerde argumenten dit standpunt niet kunnen dragen.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank beslist, dat het feit dat appellant niet over een vaste woon of verblijfplaats beschikt in Nederland reeds voldoende grond vormt ernstig te vermoeden, dat ciser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Zoals aangevoerd is in de gronden van het beroep van 4 december jl. alsmede in de reactie van appellant van 6 december jl., welke hier als herhaald en ingelast dienen te worden beschouwd heeft appellant op verzoek van de Hongaarse ambassade voldoende informatie omtrent zijn ouders in Hongarije verstrekt, waardoor het mogelijk is geworden om middels een telefoontje met deze ambassade vast te stellen, dat hij de Hongaarse nationaliteit heeft. Daarbij heeft appellant een geldige ID-kaart, geldig tot 2012 overgelegd.

Nu verweerder nochtans weigert van deze informatie gebruik te maken en de omslachtiger route van een Dublin-claim kiest, miskent de rechtbank door deze nodeloos omslachtige werkwijze te sanctioneren, dat verweerder aldus onvoldoende voortvarend handelt.

Grief II

Ten onrechte accepteert de rechtbank, dat verweerder nalaat om uitleg te geven over de werkwijze van de DT&V om de uitzetting van gesteld Hongaarse onderdanen te bewerkstelligen. Zonder deze informatie heeft de rechtbank niet kunnen concluderen, dat verweerder voldoende voortvarend te werk is gegaan, waardoor appellant onnodig lang in vreemdelingenbewaring zal verblijven.

Zoals in de nadere reactie van 6 december is aangevoerd dient een vreemdelingenbewaring zo kort als mogelijk is te duren.

Grief III

Aangezien aangetoond is, dat verweerder nagelaten heeft vast te stellen, dat appellant EU-onderdaan is, terwijl dat wel middels een telefoontje met de Hongaarse ambassade had gekund, dient ervan te worden uitgegaan, dat appellant inderdaad EU-onderdaan is. Het beleid inzake EU-onderdanen dient te worden toegepast en appellant dient een termijn gegund te worden om te vertrekken naar een plaats buiten Nederland. De rechtbank heeft dit ten onrechte miskent.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Conclusie:

Ten onrechte heeft de rechtbank de bewaring rechtmatig geoordeeld en het beroep ongegrond verklaard. Gelet op bovenstaande grieven is naar het oordeel van appellant de uitspraak van de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd.

REDENEN WAAROM appellant uw Afdeling verzoekt de uitspraak van 12 december 2007, procedurenummer 07/43237, van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, te vernietigen en, opnieuw recht doende, het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 16 november 2007 gegrond te verklaren en appellant een schadevergoeding toe te kennen met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

Utrecht, 17 december 2007

Advocaat gemachtigde

V. Senczuk